

Рис. 7.23. Старинна миниатюра от „Библия за бедните“. Франция, уж около 1220 г. „Забранената любов“: демони поощряват женския и мъжкия хомосексуализъм [643:2], с. 166, ил. 4.

Рис. 7.24. Старинната миниатюра „Младеж влиза в публичен дом“ от нидерландски часослов. Съвременните коментатори твърдят, че била „назидателна“. От [643:2], с. 166, ил. 3.

тълкуване на книга, написана на непознат за мен език... Какво да си мисля например за странната скулптура, поставена под колоната в подземната зала на средновековната катедрала в Бурже?“ [1064] Цит. по [544], т. 5, с. 661. Вж рис. 7.19. Скулптурата представлява изпъкнали от колоната задни части на човек, направени подробно и експресивно. Как ли са търпели тази скулптура монасите и енориашите, преди да я направят изложбен експонат за туристи?

щението си из манастирите в Руан, че монахините масово се отдават на неприлични удоволствия по време на празниците [1064], с. 57. Цит по [544], т. 5, с. 658.

Подобни на храмовите „празници на безумието“ (festi follorum, което може би идва от festi phallorum) били „празниците на невинните“ – в смисъл хора, които не правят разлика между позволено и непозволено. И едните, и другите празници, изглежда, са се различавали от християнските агапи и вакханалии само с названията си. Според Шампфлери съществували са в Безансон между 1284 и 1559 г. (уж) и тогава реформаторската църква ги забранява. И крал Шарл VII забранява през 1430 г. да празнуват в катедралата на Троя тези религиозни „празници на безумието“ [064], с. 58. Цит по [544], т. 5. Всичко това показва, че западноевропейската църква не е изживяла лесно и бързо дълбоко вкоренилия се вакхически християнски култ от XIII–XV в.

Шампфлери пише: „Докато изследвах старинните храмове, неведнъж се опитвах да си обясня причината за неприличните орнаменти, които ме объркваха; струваше ми се, че всичките ми обяснения са като